

Samuel Beckett

KÖRTÁNC

a part mentén
a nap végén
lépésneszek
soká neszek
aztán elálldogálás
és semmi nesz
a part mentén
sokáig semmi nesz
aztán továbbállás
lépésneszek
soká neszek
a part mentén
a nap végén

Imreh András
fordítása

Tandori Dezső

KÖRHINTA-RÉSZLETEK

1. Egy régi viccre

(„Mennyi? – Negyven. – Mi negyven? – Mi mennyi?”)

- Most múlt el.
- Mi?
- Mondom, most múlt el.

Változat:

- Most múlt el.
- Mi „most múlt el”?
- Mondom, most.

2. Kurtág–Beckett

És mégse.	És mégis.
És mégis.	És mégse.

És még <i>is</i> .	És <i>még</i> <i>is</i> .
És még <i>se</i> .	És <i>még</i> <i>se</i> .

Kurdi Imre

KOSZTOLÁNYI

A Dezső egész jól elvult különben,
mármint a Kosztolányi.
Bámult bambán maga elé, és
elfelejtett kondoleálni.

Persze nem is láthatta rajtunk, és nem
láttam akkor még én sem.
Csobogott a kút, szóval hallani se lehetett, pedig
közeledett a végem.

Igaz, legalábbis gyanús lehetett volna a túlon túl
precíz keretes szerkezet.
Hogy pont ott raklak föl az utolsó buszra, ahol
az elsőről levettelek.

A kettő között meg... Volt egypár retour, na és.
A franc tudja, mit akartam.
Legalább volt nálam napszemüveg, azzal
jól kitakartam.

Rohantam, naná, egész hazáig, mondhatni
se élőn, se holtan.
Nyilván nem voltam magamnál, még
mindig nálad voltam.

Tökmindegy, végül is ki cseszte el.
Föladtad, föladtam.
Most kereshetek új csajt a puha plédhez,
amit tőled kaptam.